

ската властъ унищожили фермана и наели събирането на данъците въ покрайнината. Затова пъкъ населението имъ се отплатило точно, както въ ферманът било казано...

Какво е станало по-нататъкъ съ хубавицата бъла Стана, виновницата за тия правдини заstrandжанци! Каква е била нейната по-нататъшна съдба, следъ като направила това голъмо добро на сънародниците си? На тия въпроси пъсеньта не отговаря. Преданието само загатва, че следъ като сама бъла Стана прелетѣла на хвърковатъ конь и очертала границите на Ясакията, като не могла да се помири да остане въ ръцете на друговѣрци, хвърлила се въ хладните прегръдки на бурното родно море, и тамъ намѣрила смъртъта си.

И днесъ, когато вълните се блъскатъ въ бръга на морето, разказватъ за миналото на тоя край, за героизма на хубавата българка — юнашка рожба на хайдушка Strandja планина.

Скелета Атъ-лиманъ — днесъ